

Projekt
USTAWA
o korpusie służby sądowej

Rozdział 1
Przepisy ogólne

Art. 1

W celu zapewnienia zawodowego, rzetelnego, bezstronnego i politycznie neutralnego wykonywania zadań sądownictwa powszechnego ustanawia się służbę sądową oraz określa zasady dostępu do tej służby, zasady jej organizacji, funkcjonowania i rozwoju.

Art. 2

1. Korpus służby sądowej tworzą pracownicy zatrudnieni na stanowiskach urzędniczych w sądach powszechnych i wojskowych;
2. Ilekroć w ustawie jest mowa o dyrektorze sądu, w przypadku sądów wojskowych należy przez to rozumieć prezesa wojskowego sądu okręgowego albo prezesa wojskowego sądu garnizonowego.

Rozdział 2
Nawiązanie, zmiana i rozwiązanie stosunku pracy

Art. 3

W służbie sądowej może zostać zatrudniona osoba która:

- 1) ma pełną zdolność do czynności prawnych;
- 2) cieszy się nieposzlakowaną opinią;
- 3) nie była karana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe;
- 4) posiada co najmniej średnie wykształcenie;
- 5) posiadająca stan zdrowia pozwalający na zatrudnienie na określonym stanowisku;
- 6) odbyła aplikację administracyjną.

Art. 4.

1. Aplikacja administracyjna ma na celu praktyczne i teoretyczne przygotowanie pracownika podejmującego po raz pierwszy pracę w jednostce sądownictwa powszechnego do należytego wykonywania obowiązków urzędnika sądowego.
2. Aplikacja administracyjna trwa dwanaście miesięcy i kończy się oceną kwalifikacyjną. Dyrektor sądu może zaliczyć na poczet aplikacji uprzednie zatrudnienie aplikanta i skrócić mu okres aplikacji do trzech miesięcy.
3. Aplikant, który otrzymał pozytywną ocenę kwalifikacyjną, powinien być zatrudniony na stanowisku, do którego został przygotowany w toku aplikacji.
4. Aplikant, który otrzymał negatywną ocenę kwalifikacyjną, może być zatrudniony na stanowisku, do którego objęcia nie jest wymagana aplikacja administracyjna.
5. Ponownej ocenie kwalifikacyjnej poddaje się aplikanta po rocznej pracy na stanowisku, o którym mowa w ust. 4.
6. Minister Sprawiedliwości, w drodze rozporządzenia, określa zasady i tryb odbywania aplikacji, wykaz stanowisk objętych aplikacją, a także zasady i wypadki dopuszczające zaliczenie aplikacji oraz zwolnienie od jej odbywania.

Art. 5.

1. Dyrektor sądu może skierować urzędnika mającego wykształcenie prawnicze do odbycia aplikacji legistycznej. Wzajemne prawa i obowiązki urzędu i urzędnika, związane ze skierowaniem na aplikację legistyczną, określa umowa zawarta między dyrektorem sądu a urzędnikiem.
2. Aplikacja legistyczna kończy się egzaminem.
3. Szczegółowe zasady i tryb organizowania i odbywania aplikacji określają odrębne przepisy.

Art. 6.

1. Stosunek pracy z osobą ubiegającą się o przyjęcie na aplikację administracyjną nawiązuje się na podstawie umowy o pracę na czas określony.
2. Stosunek pracy z pracownikiem technicznym, wspomaganie i obsługi nawiązuje się na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony.
3. Stosunek pracy z urzędnikiem nawiązuje się na podstawie mianowania.
4. Dyrektora sądu apelacyjnego, dyrektora sądu okręgowego oraz dyrektora sądu rejonowego i ich zastępców zatrudnia się na podstawie powołania.
5. Warunkiem ubiegania się o zatrudnienie w sądzie lub prokuraturze jest złożenie przez osobę ubiegającą się o przyjęcie na aplikację administracyjną oświadczenia, że nie jest prowadzone przeciwko niej postępowanie o przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub przestępstwo skarbowe.
6. Dyrektor sądu przed przyjęciem osoby na aplikację administracyjną zasięga informacji z Krajowego Rejestru Karnego o tej osobie.
7. W uzasadnionych przypadkach dyrektor sądu zasięga informacji z Krajowego Rejestru Karnego o osobie zatrudnionej w sądzie.

Art. 7

Stosunek pracy z osobami, o których mowa w art. 6, nawiązuje i rozwiązuje odpowiednio w:

- 1) *sądzie apelacyjnym* – dyrektor sądu apelacyjnego
- 2) w sądzie okręgowym – dyrektor sądu okręgowego
- 3) w sądzie rejonowym – dyrektor sądu rejonowego
- 4) *wojskowym sądzie okręgowym* – prezes wojskowego sądu okręgowego;
- 5) *wojskowym sądzie garnizonowym* – prezes wojskowego sądu garnizonowego;

Art. 8

1. Jeżeli wymagają tego potrzeby sądu, urzędnikowi sądowemu można zlecić, na okres do trzech miesięcy w roku kalendarzowym, wykonywanie innej pracy niż określona w akcie mianowania, zgodnej z jego kwalifikacjami. W okresie tym przysługuje mu wynagrodzenie stosowne do wykonywanej pracy, lecz nie niższe od dotychczasowego.
2. W razie reorganizacji urzędu urzędnika sądowego można przenieść na inne stanowisko służbowe, odpowiadające kwalifikacjom pracownika, jeżeli ze względu na likwidację stanowiska zajmowanego przez urzędnika nie jest możliwe dalsze jego zatrudnienie na tym stanowisku. Po przeniesieniu przysługuje wynagrodzenie stosowne do wykonywanej pracy, lecz przez okres sześciu miesięcy nie niższe od dotychczasowego.
3. Jeżeli jest to konieczne ze względu na szczególne potrzeby urzędu, urzędnika sądowego można przenieść na inne stanowisko, odpowiadające kwalifikacjom urzędnika i równorzędne pod względem wynagrodzenia.
4. Urzędnika sądowego można, na jego wniosek lub za jego zgodą, przenieść do pracy w innym sądzie w tej samej lub innej apelacji. Przeniesienia dokonuje dyrektor sądu, w którym urzędnik ten ma być zatrudniony, w porozumieniu z dyrektorem sądu dotychczas zatrudniającego urzędnika.

5. W uzasadnionych wypadkach urzędnik sądowy może być przeniesiony, na okres do sześciu miesięcy, do innego sądu w tym samym okręgu sądowym, do pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami. W okresie przeniesienia przysługuje mu wynagrodzenie stosowne do wykonywanej pracy, lecz nie niższe od dotychczasowego. Przeniesienie takie dopuszczalne jest tylko raz na dwa lata.

6. Niedopuszczalne jest czasowe przeniesienie, bez zgody zainteresowanego, do sądu mającego siedzibę w innej miejscowości kobiety w ciąży lub urzędnika sądowego sprawującego opiekę nad dzieckiem w wieku do czternastu lat, a także w wypadkach, gdy stoją temu na przeszkodzie ważne względy osobiste lub rodzinne urzędnika.

7. W razie trwałej utraty zdolności do pracy na zajmowanym stanowisku, stwierdzonej orzeczeniem komisji lekarskiej do spraw inwalidztwa i zatrudnienia, urzędnika sądowego można za jego zgodą przenieść na inne, także niższe stanowisko, z tym że przez okres sześciu miesięcy zachowuje prawo do dotychczasowego wynagrodzenia. Jeżeli urzędnik sądowy zostaje poddany rehabilitacji zawodowej lub przysposobieniu do innej pracy, zachowuje prawo do dotychczasowego wynagrodzenia przez okres dwunastu miesięcy.

Art. 9

1. Urzędnik sądowy zostaje z mocy prawa zawieszony w pełnieniu obowiązków służbowych w razie tymczasowego aresztowania do czasu wygaśnięcia stosunku pracy, chyba że wcześniej rozwiązano z nim stosunek pracy bez wypowiedzenia z jego winy lub upłynął już okres wypowiedzenia przed tymczasowym aresztowaniem urzędnika.

2. Wynagrodzenie w okresie tymczasowego aresztowania urzędnika sądowego ulega ograniczeniu do połowy. Jeżeli zapadł wyrok uniewinniający lub postępowanie karne zostało umorzone, urzędnikowi państwowemu wypłaca się pozostałą część wynagrodzenia, chyba że postępowanie karne umorzono warunkowo lub na podstawie amnestii, a zainteresowany w przepisanej trybie nie domagał się rehabilitacji.

Art. 10

1. Dyrektor sądu może zawiesić w pełnieniu obowiązków służbowych urzędnika sądowego, jeżeli zostało wszczęte przeciwko niemu postępowanie dyscyplinarne.

2. Zawieszenie o którym mowa w ust. 1, nie może trwać dłużej niż trzy miesiące.

3. W okresie zawieszenia, o którym mowa w ust. 1, urzędnik sądowy zachowuje prawo do wynagrodzenia i innych świadczeń przysługujących na podstawie stosunku pracy.

Art. 11

1. Rozwiązanie stosunku pracy z urzędnikiem sądowym może nastąpić w drodze wypowiedzenia w razie:

1) otrzymania ujemnej oceny kwalifikacyjnej, potwierdzonej ponowną ujemną oceną, która nie może być dokonana wcześniej niż po upływie sześciu miesięcy,

2) likwidacji sądu lub jego reorganizacji, jeżeli nie jest możliwe przeniesienie urzędnika sądowego na inne stanowisko w tym samym sądzie lub w innym sądzie w tym samym okręgu sądowym,

3) niezawinionej utraty uprawnień wymaganych do wykonywania pracy na zajmowanym stanowisku,

4) trwałej utraty zdolności fizycznej lub psychicznej do pracy na zajmowanym stanowisku, stwierdzonej orzeczeniem komisji lekarskiej do spraw inwalidztwa i zatrudnienia, jeżeli nie ma możliwości zatrudnienia urzędnika sądowego na innym stanowisku, odpowiednim do jego stanu zdrowia i kwalifikacji zawodowych, albo gdy urzędnik sądowy odmawia przejścia do takiej pracy,

- 5) osiągnięcia wieku 65 lat, jeżeli okres zatrudnienia umożliwia urzędnikowi sądowemu uzyskanie prawa do emerytury.
2. Okres wypowiedzenia stosunku pracy wynosi trzy miesiące i kończy się ostatniego dnia miesiąca.
3. W wypadkach określonych w ust. 1 pkt 3 urząd powinien zaproponować urzędnikowi sądowemu podjęcie pracy na innym stanowisku odpowiadającym posiadanym kwalifikacjom, jeżeli takim stanowiskiem dysponuje.
4. Do rozwiązania stosunku pracy w wypadkach określonych w ust. 1 pkt 1–3 stosuje się przepis art. 38 Kodeksu pracy.

Art. 12

1. W razie rozwiązania stosunku pracy z urzędnikiem sądowym, z przyczyn określonych w art. 11 ust. 1 pkt 2, w okresie między ustaniem zatrudnienia w likwidowanym lub reorganizowanym urzędzie a podjęciem pracy lub działalności gospodarczej, urzędnikowi temu przysługuje świadczenie pieniężne ze środków budżetu państwa, przez okres nie dłuższy niż sześć miesięcy, obliczane jak ekwiwalent pieniężny za urlop wypoczynkowy. Świadczenie to nie przysługuje urzędnikowi sądowemu, który nabył prawo do emerytury.
2. W razie gdy w okresie, o którym mowa w ust. 1, były urzędnik pobiera zasiłek wychowawczy, chorobowy albo macierzyński, wysokość świadczenia pieniężnego ulega odpowiedniemu obniżeniu.
3. Okres pobierania świadczenia pieniężnego, o którym mowa w ust. 1, wlicza się do okresów pracy wymaganych do nabycia lub zachowania uprawnień pracowniczych oraz do okresów zatrudnienia w rozumieniu przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin – na takich warunkach, na jakich wlicza się okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych, określonych w przepisach o zatrudnieniu i bezrobociu. Od świadczenia pieniężnego urząd odprowadza składkę na ubezpieczenie społeczne na zasadach przewidzianych dla wynagrodzenia wypłacanego w czasie trwania stosunku pracy.

Art. 13

1. Stosunek pracy z urzędnikiem sądowym ulega z mocy prawa rozwiązaniu z jego winy bez wypowiedzenia, w razie:
 - 1) prawomocnego skazania na karę pozbawienia praw publicznych albo prawa wykonywania zawodu,
 - 2) prawomocnego skazania za umyślne przestępstwo oraz umyślne przestępstwo skarbowe;
 - 3) prawomocnego ukarania karą dyscyplinarną wydalenia z pracy w urzędzie,
 - 4) zawinionej utraty uprawnień koniecznych do wykonywania pracy na zajmowanym stanowisku.
2. Stosunek pracy z urzędnikiem sądowym ulega z mocy prawa rozwiązaniu bez wypowiedzenia również w razie utraty obywatelstwa polskiego.
3. Rozwiązanie stosunku pracy bez wypowiedzenia z urzędnikiem sądowym może nastąpić także w razie jego nieobecności w pracy z powodu choroby trwającej dłużej niż rok lub odosobnienia ze względu na chorobę zakaźną, a także w razie usprawiedliwionej nieobecności w pracy z innych przyczyn – po upływie okresów przewidzianych w art. 53 Kodeksu pracy.
4. W razie niezdolności do pracy z powodu choroby, o której mowa w ust. 3, urzędnik sądowy zachowuje prawo do świadczeń pieniężnych przez okres przewidziany w przepisach o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.
5. Stosunek pracy z urzędnikiem sądowym wygasa w wypadkach określonych w Kodeksie pracy oraz przepisach szczególnych.

Art. 14

Stosunek pracy z urzędnikiem sądowym ulega rozwiązaniu w drodze porozumienia stron lub z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia dokonanego przez tego urzędnika.

Art. 15

W okresie wypowiedzenia urzędnik sądowy może być zwolniony z pełnienia obowiązków, z zachowaniem prawa do wynagrodzenia.

Art. 16

Postanowienia niniejszego rozdziału nie naruszają przepisów dotyczących szczególnej ochrony pracowników w zakresie wypowiedzenia i rozwiązania stosunku pracy.

Rozdział 3

Obowiązki i prawa urzędnika państwowego

Art. 17

Urzędnik jest obowiązany:

- 1) przestrzegać Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i innych przepisów prawa;
- 2) strzec autorytetu Rzeczypospolitej Polskiej oraz dążyć do pogłębiania zaufania obywateli do organów wymiaru sprawiedliwości
- 2) rzetelnie i bezstronnie, sprawnie i terminowo wykonywać powierzone zadania;
- 3) dochowywać tajemnicy prawnie chronionej;
- 4) zachowywać się godnie;
- 5) poszerzać wiedzę zawodową.

Art. 18

1. Urzędnik jest obowiązany wykonywać polecenia służbowe przełożonych.
2. Jeżeli w przekonaniu urzędnika polecenie służbowe jest niezgodne z prawem lub zawiera znamiona pomyłki, jest on obowiązany na piśmie poinformować o tym przełożonego. W razie pisemnego potwierdzenia polecenia urzędnik jest obowiązany je wykonać.
3. Urzędnik nie wykonuje polecenia służbowego, jeżeli prowadziłoby to do popełnienia przestępstwa lub groziłoby niepowetowanymi stratami.

Art. 19

1. Urzędnik sądowy nie może podejmować dodatkowego zatrudnienia, które pozostawałoby w sprzeczności z jego obowiązkami albo mogłyby wywołać podejrzenie o stronnictwo lub interesowność.

Art. 20

1. Urzędnik sądowy podlega okresowym ocenom kwalifikacyjnym. Oceny dokonuje dyrektor sądu, w którym urzędnik jest zatrudniony, biorąc pod uwagę opinię bezpośredniego przełożonego i zakładowej organizacji związkowej. Dla dokonania tej czynności kierownik urzędu może powołać komisję.
2. O treści oceny kwalifikacyjnej dyrektor sądu zawiadamia urzędnika.
3. Od oceny kwalifikacyjnej urzędnik sądowy może, w terminie siedmiu dni, odwołać się do dyrektora jednostki nadrzędnej. Urzędnik zatrudniony w sądzie apelacyjnym może odwołać się do ministra.

4. Minister Sprawiedliwości, w drodze rozporządzenia, określa szczegółowe zasady i tryb postępowania przy dokonywaniu ocen urzędników sądowych oraz tryb postępowania odwoławczego w tych sprawach.

Art. 21

1. Urzędnikowi sądowemu przysługuje wynagrodzenie zależne od zajmowanego stanowiska, posiadanych kwalifikacji zawodowych, jakości oraz stażu pracy.
2. Urzędnik sądowy, który wykazuje inicjatywę w pracy i sumiennie wykonuje swoje obowiązki, powinien być awansowany do wyższej grupy wynagrodzenia lub na wyższe stanowisko.
3. Minister Sprawiedliwości, w drodze rozporządzenia, określa zasady wynagradzania i awansowania oraz wymagane kwalifikacje w zakresie wykształcenia i praktyki zawodowej urzędników sądowych.
4. Zasady corocznego podwyższania przeciętnego wynagrodzenia urzędników sądowych określają przepisy o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej.

Art. 22

1. Urzędnikowi sądowemu przysługuje dodatek za wieloletnią pracę w urzędach państwowych, w wysokości wynoszącej po pięciu latach pracy 5% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego. Dodatek ten wzrasta o 1% za każdy dalszy rok pracy aż do osiągnięcia 20% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego.
2. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określa szczegółowe zasady przyznawania i wypłacania dodatku określonego w ust. 1, a także wypadki i warunki, w jakich do okresu pracy w urzędach państwowych wlicza się okres zatrudnienia w innych zakładach pracy.

Art. 23

1. Urzędnikom sądowym przysługują nagrody jubileuszowe w wysokości:
 - 1) po 20 latach pracy – 75% wynagrodzenia miesięcznego,
 - 2) po 25 latach pracy – 100% wynagrodzenia miesięcznego,
 - 3) po 30 latach pracy – 150% wynagrodzenia miesięcznego,
 - 4) po 35 latach pracy – 200% wynagrodzenia miesięcznego,
 - 5) po 40 latach pracy – 300% wynagrodzenia miesięcznego,
 - 6) po 45 latach pracy – 400% wynagrodzenia miesięcznego.
2. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określa zasady ustalania okresów pracy i innych okresów uprawniających do nagrody jubileuszowej, a także zasady jej obliczania i wypłacania.

Art. 24

1. Urzędnikowi sądowemu przysługuje corocznie dodatkowy urlop wypoczynkowy w wymiarze:
 - 1) 6 dni roboczych – po 10 latach pracy,
 - 2) 12 dni roboczych – po 15 latach pracy.
2. Do okresu pracy, od którego zależy wymiar urlopu wypoczynkowego, wlicza się wszystkie okresy zatrudnienia w urzędach państwowych.

Art. 25

1. Urzędnikowi sądowemu można udzielić płatnego urlopu dla poratowania zdrowia, w wymiarze nieprzekraczającym 6 miesięcy.
2. Urlopu dla poratowania zdrowia nie można udzielić, jeżeli urzędnik sądowy z powodu choroby nie pracował nieprzerwanie przez okres roku.
3. Urlopu dla poratowania zdrowia udziela Minister Sprawiedliwości.

Art. 26

1. W sądach powszechnych tworzy się zakładowy fundusz nagród wynoszący 8,5% funduszu płac. Wysokość i zasady przyznawania indywidualnych nagród z tego funduszu określają odrębne przepisy.
2. Minister Sprawiedliwości może, w drodze rozporządzenia, utworzyć dodatkowy fundusz nagród dla urzędników sądowych, z przeznaczeniem na nagrody za szczególne osiągnięcia w pracy zawodowej, w wysokości 3% planowanych wynagrodzeń osobowych pozostających w dyspozycji dyrektora sądu.

Art. 27

1. Urzędnikowi sądowemu delegowanemu służbowo do zajęć poza siedzibą sądu, w którym jest zatrudniony, przysługują zwrot kosztów podróży, zakwaterowanie oraz diety na zasadach stosowanych przy podróżach służbowych na obszarze kraju.
2. Urzędnikowi sądowemu przenoszonemu do pracy w innej miejscowości przysługują zwrot kosztów przeniesienia, diety, zwrot kosztów podróży oraz inne świadczenia.
3. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wysokość i warunki wypłacania świadczeń urzędnikom sądowym przeniesionym do pracy w innej miejscowości, w szczególności diet za czas przejazdu i za pierwszą dobę pobytu w nowym miejscu zamieszkania, zwrotu poniesionych kosztów podróży, przewozu urządzenia domowego, zakwaterowania oraz dodatku za rozłąkę, z uwzględnieniem okresu, na jaki urzędnik został przeniesiony, jak również jego stanu rodzinnego, biorąc pod uwagę, że za członków rodziny uważa się małżonka, dzieci oraz inne osoby prowadzące z nim wspólne gospodarstwo domowe, jeżeli przesiedlają się wraz z urzędnikiem.

Art. 28

1. Urzędnikowi sądowemu przysługują świadczenia emerytalne i rentowe na zasadach określonych w przepisach *o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin*¹⁾, z wyjątkiem pracowników państwowych, których uprawnienia w tym zakresie regulują odrębne przepisy.
2. W razie rozwiązania z urzędnikiem sądowym stosunku pracy z powodu likwidacji urzędu albo jego reorganizacji uniemożliwiającej dalsze zatrudnienie pracownika, urzędnikowi sądowemu przysługuje emerytura, jeżeli mężczyzna ukończył sześćdziesiąt lat, a kobieta – pięćdziesiąt pięć lat i ma wymagany okres zatrudnienia.

Art. 29

1. Urzędnikowi sądowemu przechodzącemu na emeryturę lub rentę inwalidzką przysługuje jednorazowa odprawa:
 - 1) po dziesięciu latach pracy w urzędach – w wysokości dwumiesięcznego wynagrodzenia,
 - 2) po piętnastu latach pracy w urzędach – w wysokości trzymiesięcznego wynagrodzenia,
 - 3) po dwudziestu latach pracy w urzędach – w wysokości sześciomiesięcznego wynagrodzenia.

2. Do okresu pracy w urzędach wlicza się okres zatrudnienia w innych zakładach pracy na zasadach określonych w przepisach, o których mowa w art. 22 ust. 2.
3. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1, oblicza się jak ekwiwalent pieniężny za urlop wypoczynkowy.

Art. 30

1. Czas pracy urzędników sądowych nie może przekraczać 8 godzin na dobę i średnio 40 godzin tygodniowo w przyjętym okresie rozliczeniowym nie dłuższym niż 8 tygodni.
2. W wypadkach uzasadnionych rodzajem pracy i jej organizacją mogą być stosowane rozkłady czasu pracy, w których jest dopuszczalne przedłużenie czasu pracy do 12 godzin na dobę. W tych rozkładach czas pracy nie może jednak przekraczać średnio 40 godzin na tydzień, w przyjętym okresie rozliczeniowym nie dłuższym niż 12 tygodni.
3. Jeżeli wymagają tego potrzeby sądu, urzędnik sądowy może być zatrudniony poza normalnymi godzinami pracy, a w wyjątkowych wypadkach także w nocy oraz w niedziele i święta.
4. Przepisów ust. 2 i 3 nie stosuje się do kobiet w ciąży oraz – bez ich zgody – do osób sprawujących pieczę nad osobami wymagającymi stałej opieki lub opiekujących się dziećmi w wieku do lat ośmiu.

Art. 31

1. Rozkład czasu pracy w tygodniu oraz jego wymiar w poszczególnych dniach tygodnia ustala dyrektor sądu zgodnie z zasadami określonymi, w drodze rozporządzenia, przez Ministra Sprawiedliwości.
2. Dni tygodnia niebędących dniami pracy w sądzie nie wlicza się do urlopu wypoczynkowego.
3. Urzędnikowi sądowemu za pracę wykonywaną na polecenie przełożonego poza normalnymi godzinami pracy przysługuje według jego wyboru wynagrodzenie lub wolny czas, z tym że wolny czas może być udzielony w okresie bezpośrednio poprzedzającym urlop wypoczynkowy lub po jego zakończeniu.

Rozdział 4 Nagrody i wyróżnienia

Art. 32

1. Urzędnikom sądowym, którzy wzorowo wykonują obowiązki, przejawiają inicjatywę w pracy i doskonałą sposób jej wykonywania mogą być przyznawane nagrody i wyróżnienia określone w Kodeksie pracy.
2. Za osiągnięcia w pracy zawodowej urzędnikowi sądowemu może być nadana odznaka honorowa "Zasłużony Pracownik Wymiaru Sprawiedliwości".
3. Odznakę honorową "Zasłużony Pracownik Wymiaru Sprawiedliwości" nadaje Minister Sprawiedliwości.
4. Minister Sprawiedliwości, w drodze rozporządzenia, określa szczegółowe zasady nadawania odznaki honorowej "Zasłużony Pracownik Wymiaru Sprawiedliwości", tryb przedstawiania wniosków o nadanie odznaki, wzór odznaki oraz tryb jej wręczania i sposób noszenia.

Art. 33

Urzędnik sądowy, wyróżniony w myśl art. 32 ust. 2, może być awansowany do wyższej grupy wynagrodzenia poza przewidzianymi terminami przeszerogowania lub na wyższe stanowisko.

Rozdział 5

Odpowiedzialność porządkowa i dyscyplinarna urzędnika sądowego

Art. 34

1. Urzędnicy sądowi ponoszą odpowiedzialność porządkową lub dyscyplinarną za naruszenie obowiązków pracownika.
2. Karę porządkową za przewinienie mniejszej wagi stanowi upomnienie.
3. Karami dyscyplinarnymi są:
 - 1) nagana,
 - 2) nagana z ostrzeżeniem,
 - 3) nagana z pozbawieniem możliwości awansowania przez okres do dwóch lat do wyższej grupy wynagrodzenia lub na wyższe stanowisko,
 - 4) przeniesienie na niższe stanowisko,
 - 5) wydalenie z pracy w urzędzie.

Art. 35

Upomnienia udziela dyrektor sądu. Urzędnik sądu może, w ciągu trzech dni od zawiadomienia go o ukaraniu, odwołać się do dyrektora jednostki nadrzędnej.

Art. 36

1. W sprawach dyscyplinarnych orzekają komisje dyscyplinarne I i II instancji powoływane przez dyrektorów sądów, przy których działają.
2. Członków komisji dyscyplinarnych, w tym przewodniczącego i zastępców przewodniczącego, powołuje na okres czterech lat dyrektor sądu, przy którym komisja działa, po zasięgnięciu opinii zakładowej organizacji związkowej. Członkiem komisji dyscyplinarnej może być urzędnik sądowy, zatrudniony w urzędzie co najmniej pięć lat, dający rękojmię należytego pełnienia tej funkcji.
3. Komisja dyscyplinarna orzeka w składach trzyosobowych.
4. Komisje dyscyplinarne I instancji powołuje się we wszystkich jednostkach sądownictwa powszechnego.
5. Komisje dyscyplinarne II instancji (odwoławcze) powołuje się przy:
 - 1) właściwym dyrektorze sądu okręgowego – dla urzędników sądów rejonowych zatrudnionych w okręgu sądowym,
 - 2) właściwym dyrektorze sądu apelacyjnego – dla urzędników sądów okręgowych.
 - 3) przy Ministrze Sprawiedliwości – dla urzędników sądów apelacyjnych.
6. Członkowie komisji dyscyplinarnych są w zakresie orzekania niezawiśli i podlegają tylko ustawom.
7. Minister Sprawiedliwości określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb postępowania wyjaśniającego i dyscyplinarnego, zasady i tryb powoływania i odwoływania komisji dyscyplinarnych oraz rzeczników dyscyplinarnych, uwzględniając w szczególności przebieg postępowania wyjaśniającego i dyscyplinarnego, a także zapewnienie należytego działania komisji i rzeczników dyscyplinarnych.

Art. 37

1. Rzecznika dyscyplinarnego sądu, na okres kadencji komisji dyscyplinarnej, powołuje dyrektor sądu spośród podległych mu urzędników sądowych.
2. Rzecznik dyscyplinarny wszczyna postępowanie wyjaśniające na polecenie dyrektora sądu. O wszczęciu tego postępowania rzecznik dyscyplinarny zawiadamia urzędnika, którego ono dotyczy.

3. Decyzja o przekazaniu komisji dyscyplinarnej I instancji wniosku o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego należy do dyrektora sądu.

Art. 38

Do zadań rzecznika dyscyplinarnego należy w szczególności:

- 1) prowadzenie postępowania wyjaśniającego,
- 2) składanie wniosków o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, jeżeli wyniki postępowania wyjaśniającego to uzasadniają,
- 3) udział w rozprawach w charakterze strony,
- 4) wnoszenie odwołań od orzeczeń komisji dyscyplinarnej I instancji,
- 5) udział w postępowaniu odwoławczym.

Art. 39

1. Komisja dyscyplinarna I instancji wszczyna postępowanie dyscyplinarne z dniem zgłoszenia wniosku rzecznika dyscyplinarnego o wszczęcie postępowania.
2. Obwiniony ma prawo korzystania z pomocy wybranego przez siebie obrońcy, z zastrzeżeniem przepisów o ochronie tajemnicy ustawowo chronionej.
3. W wypadku gdy rzecznik dyscyplinarny wniósł o orzeczenie kary wydalenia z pracy w urzędzie, a obwiniony nie ma obrońcy z wyboru, przewodniczący składu orzekającego wyznacza obrońcę spośród urzędników państwowych.
4. Komisja dyscyplinarna I instancji wydaje orzeczenie po przeprowadzeniu rozprawy, w toku której wysłuchuje rzecznika dyscyplinarnego i obwinionego oraz jego obrońcy, jeżeli został ustanowiony, a także po rozpatrzeniu innych dowodów mających znaczenie w sprawie.
5. Nieusprawiedliwione niestawiennictwo obwinionego lub jego obrońcy na rozprawie nie wstrzymuje rozpoznania sprawy.
6. Rozprawa jest jawna dla urzędników sądowych. W uzasadnionych wypadkach skład orzekający może wyłączyć jawność rozprawy, jednakże ogłoszenie orzeczenia jest jawne.

Art. 40

1. Orzeczenie powinno być ogłoszone bezpośrednio po naradzie.
2. W wyjątkowych wypadkach można odroczyć ogłoszenie orzeczenia na czas nie dłuższy niż 3 dni. O terminie ogłoszenia orzeczenia przewodniczący składu orzekającego zawiadamia strony bezpośrednio po zakończeniu narady.
3. Po ogłoszeniu orzeczenia przewodniczący składu orzekającego podaje ustnie zasadnicze motywy rozstrzygnięcia.
4. Orzeczenie wraz z uzasadnieniem doręcza się stronom z urzędu, nie później niż w ciągu 7 dni od dnia jego ogłoszenia.

Art. 41

1. Od orzeczenia komisji dyscyplinarnej I instancji strony mają prawo wniesienia odwołania. W odwołaniu można zaskarżyć całość orzeczenia lub jego część.
2. Odwołanie wnosi się do komisji dyscyplinarnej II instancji za pośrednictwem komisji dyscyplinarnej I instancji, która wydała zaskarżone orzeczenie, w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem.

Art. 42

1. Przed upływem terminu do wniesienia odwołania orzeczenie nie ulega wykonaniu.
2. Wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie orzeczenia.

Art. 43

1. W postępowaniu przed komisją dyscyplinarną II instancji stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu przed komisją dyscyplinarną I instancji.
2. Od orzeczeń komisji dyscyplinarnej II instancji stronom służy odwołanie do właściwego ze względu na miejsce zamieszkania obwinionego sądu apelacyjnego – sądu pracy i ubezpieczeń społecznych. Do rozpoznania odwołania stosuje się przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o apelacji. Od orzeczenia sądu apelacyjnego kasacja nie przysługuje.

Art. 44

1. Odpis prawomocnego orzeczenia komisji dyscyplinarnej dołącza się do akt osobowych urzędnika sądowego.
2. Prawomocne orzeczenie o ukaraniu podlega niezwłocznemu wykonaniu.

Art. 45

1. Postępowanie dyscyplinarne nie może być wszczęte po upływie miesiąca od dnia uzyskania wiadomości o popełnieniu czynu uzasadniającego odpowiedzialność dyscyplinarną ani po upływie roku od dnia popełnienia takiego czynu. Jeżeli z powodu nieobecności w pracy urzędnik nie ma możliwości złożenia wyjaśnień, bieg miesięcznego terminu nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu do dnia stawienia się urzędnika do pracy. Jeżeli jednak czyn zawiera znamiona przestępstwa, przedawnienie dyscyplinarne nie następuje wcześniej niż przedawnienie karne.
2. Karę dyscyplinarną, z wyjątkiem kary wydalenia z pracy w urzędzie, uważa się za niebyłą i wzmiankę o niej wykreśla się z akt komisji dyscyplinarnej i urzędu po upływie dwóch lat od uprawomocnienia się orzeczenia. Komisja dyscyplinarna, biorąc pod uwagę osiągnięcia w pracy i zachowanie się pracownika, może na wniosek pracownika lub jego przełożonego uznać karę za niebyłą i zarządzić jej wykreślenie w terminie wcześniejszym.
3. Po upływie pięciu lat od uprawomocnienia się orzeczenia komisji dyscyplinarnej ukarany może wystąpić o uznanie za niebyłą kary wydalenia z pracy w urzędzie.

Art. 46

W postępowaniu przed komisjami dyscyplinarnymi I i II instancji w sprawach nieuregulowanych w niniejszym rozdziale stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego.

Rozdział 6

Rozpatrywanie sporów o roszczenia urzędników ze stosunku pracy

Art. 47

Od decyzji w sprawach wypowiedzenia lub rozwiązania stosunku pracy z urzędnikiem sądowym, przeniesienia albo zlecenia mu wykonywania innej pracy, przeniesienia na niższe lub inne stanowisko bądź zawieszenia w pełnieniu obowiązków urzędnik ten może, w terminie siedmiu dni, wnieść odwołanie do dyrektora jednostki nadrzędnej nad sądem, w którym jest zatrudniony.

Art. 48

Spory o roszczenia ze stosunku pracy urzędników państwowych rozpatrywane są w trybie określonym w Kodeksie pracy i kodeksu postępowania administracyjnego.